

другостепени управни акт у случају ћутања управе. У том случају, тужени је дужан да о донетом управном акту, поред тужиоца, обавести и суд који позива тужиоца да у року од 15 дана од дана пријема позива достави суду писану изјаву о томе да ли је накнадно донетим актом задовољан или остаје при тужби и у ком обиму, односно да ли тужбу проширује и на нови акт.

Поступак пред судом ће се обуставити решењем ако тужилац благовремено достави суду изјаву да је задовољан накнадно донетим првостепеним, односно другостепеним управним актом, а на исти начин ће поступити и ако у прописаном року не да изјаву. Али када тужилац да изјаву да није задовољан накнадно донетим управним актом и да остаје при тужби, и у ком обиму, односно да тужбу проширује и на нови управни акт, суд ће наставити поступак.

Одговор на тужбу и решавање спора без списка. Суд по један примерак тужбе са прилозима доставља на одговор туженом и заинтересованим лицима, ако их има. У захтеву суд одређује у сваком појединачном случају рок у коме се има доставити одговор туженог, с тим што суд не може да одреди рок дужи од 30 дана од дана достављања тужбе на одговор. У остављеном року тужени је дужан да, уз изјашњење о наводима тужбе, достави суду и све списе који се односе на предмет управног спора. Овај захтев по протеклу рока може бити поновљен, а ако тужени и после другог захтева не достави списе предмета у року од осам дана, или ако изјави да их не може доставити, суд може решити спор и без списка, при чему ће сам утврдити чињенично стање на расправи.

С тим у вези, потребно је нагласити да су, сагласно одредбама Закона о управним споровима, сви државни органи, органи аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе и други носиоци јавних овлашћења, односно органи јавне власти дужни да доставе исправе којима располажу у року који суд одреди. Такође, дужни су да означе које исправе, односно делови исправа представљају тајну у складу са посебним законом, тако да странке у њих не смеју имати увид. У односу на ову обавезу органа јавне власти, након недостављања тражених исправа и након поновљеног захтева суда у остављеном року, суд може руководиоца тог органа позвати да пружи обавештење о разлозима пропуштања поступања по налогу суда.

Одустанак тужиоца од тужбе. Тужилац може одустати од тужбе све до доношења одлуке и у том случају судија појединац или веће суда решењем обуставља поступак.

7. Утврђивање чињеница.

У управном спору суд решава на основу утврђених чињеница на одржаној усменој јавној расправи, а без одржавања усмене расправе само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану, при чему је дужан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену расправу.

Разлози због којих је суд обавезан да одржи јавну расправу односе се на:

1. сложеност предметног спора;
2. боље разјашњење стања ствари;
3. када је у управном поступку учествовало две странке или више њих са супротним интересима;
4. када суд утврђује чињенично стање ради решавања у пуној јурисдикцији.

Јавна расправа је јавна, а може бити искључена, за целу расправу или за одређени део расправе, ако то захтевају разлози заштите интереса националне безбедности, јавног реда и морала, као и ради заштите интереса малолетника или приватности учесника у поступку, о чему суд одлучује решењем које мора бити образложено и јавно објављено.

Председник већа заказује јавну расправу и њом руководи. Изостанак уредно позване странке са усмене расправе не одлаже њено одржавање. На расправи реч прво добија члан већа који је известилац. Он излаже стање и суштину спора, не дајући своје мишљење, након чега се даје реч тужиоцу, па заступнику туженог и заинтересованим